

בש"פ 1338/20 - אבי פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1338/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: אבי פרץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטה שניתנה ביום 16.2.2020 על ידי בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' הימן) במ"ת 14567-01-19

בשם העורר: עו"ד משה סוחמי

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' הימן) שניתנה ביום 16.2.2020 במסגרת מ"ת 14567-01-19 ואשר דחתה את בקשת העורר להתיר לו לצאת למספר שעות מבית המעצר בכלא "ניצן", שבו הוא שוהה, לצורך השתתפותו בחתונת אחותו אשר תתקיים ביום 2.3.2020 החל משעה 19:30 באולמי "נסיה" שבצומת ראם.

2. ביום 7.1.2019 הוגש נגד העורר ונגד 8 נאשמים נוספים כתב אישום (שבהמשך תוקן) אשר מונה שנים-

עשר פרטי אישום. מתוך פרטי אישום אלו, שבעה אישומים (5-11) מופנים כלפי העורר ומיחסים לו קשירת קשר לביצוע פשע (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן יבוא סם מסוכן (קוקאין) (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. האירועים המתוארים בכתב האישום אירעו במהלך שנת 2018, והם כללו יבוא של סם מסוכן מסוג קוקאין, במועדים שונים ובכמויות שונות, מדרום אפריקה.

3. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית משפט קמא בקשה לעצור את העורר ואת יתר הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. לנוכח הסכמת העורר, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 23.12.2019, במסגרת בש"פ 8629/19, הוארך מעצרו של העורר - בהסכמתו - ב-90 ימים החל מיום 2.1.2020.

4. ביום 13.2.2020, הגיש העורר לבית משפט קמא בקשה לצאת למספר שעות מבית המעצר "ניצן", שבו הוא שוהה, לחתונת אחותו אשר תתקיים ביום 2.3.2020 באולמי "נסיה" שבצומת ראם. בבקשה צוין כי ביום 4.6.2019 התיר בית המשפט (השופט ב' שגי) לעורר לצאת למספר שעות כדי שיוכל לשהות במחיצת אשתו במהלך ניתוח קיסרי שעברה ובזמן ההתאוששות מהניתוח. ביום 16.2.2020 דחה בית משפט קמא את הבקשה ללא דיון במעמד הצדדים. בית המשפט ציין את החלטתו הקודמת מיום 14.3.2019 בעניינו של הנאשם 4, במסגרתה הותר לאותו נאשם להשתחרר ממעצרו למספר שעות כדי ללוות את בתו בעת גיוסה לצה"ל, וכן הפנה לביטול אותה החלטה בהחלטתו של השופט י' אלרון מיום 15.3.2019 בגדרו של בש"פ 1967/19 מדינת ישראל נ' חזן (15.3.2019) (להלן: עניין חזן). בהתבסס על החלטה זו ועל החלטות נוספות שדחו בקשות של נאשמים שונים בפרשה לצאת לאירועים משפחתיים (דוגמת החלטת השופט ג' רביד מיום 21.8.2019 אשר ניתנה ביחס לנאשם 2 במ"ת 14567-01-19 דדון נ' מדינת ישראל), וכן בשים לב לכך שלא נמצא הבדל מהותי בין עניינם של נאשמים אחרים בפרשה לבין עניינו של העורר, דחה בית המשפט את הבקשה; ומכאן הערר שלפניי.

5. העורר טוען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא נתן את דעתו להחלטותיו הרבות של בית משפט זה אשר התירו בעבר יציאה של עצירים לאירועים משפחתיים. עוד טוען העורר כי שגה בית המשפט בכך שלא מצא הבדל מהותי בין עניינו לבין עניינם של נאשמים אחרים בפרשה - הבדל שלטענתו נמצא בעובדה שחתונה של בן משפחה קרוב נכנסת תחת "נסיבות ייחודיות וחריגות שאף מצאו ביטוי בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר מס' 04.40.01 ... ואף בהנחיית פרקליט המדינה מס' 5.10 מיום 01.07.03" - זאת, לעומת אירועים של נאשמים אחרים שאינם מוגדרים כנסיבות חריגות. כמו כן, טוען העורר כי היה על בית המשפט ליתן משקל ראוי להחלטתו של השופט שגי במסגרתה הותר לו לצאת ממעצרו לזמן מוגבל כדי לשהות במחיצת רעייתו במהלך הלידה בניתוח הקיסרי שעברה, וכן לכך שהעורר לא הפר את האמון שניתן לו. לבסוף, טוען העורר כי היה על בית המשפט להתחשב בכך שחזקת החפות עודנה עומדת לזכותו.

6. מנגד, המדינה סומכת את ידיה על ההחלטה קמא וטוענת כי המסוכנות אשר נשקפת מהעורר ועיסוקיו בסמים אינם מאפשרים את שחרורו מן המעצר אפילו לזמן מוגבל.

7. הדין עם העורר.

8. בהחלטתו בעניין חזן, קבע השופט אלרון כי "קבלת בקשתו של המשיב להשתתף באירוע מסוג זה [גיוס בתו לצה"ל - א.ש.] משמעותה ... הרחבת מעגל הזכאים להשתחרר לחופשה קצרה בנסיבות דומות, וזאת בניגוד לקריטריונים המצמצמים שנקבעו באשר ליציאתו של עצור ממעצר לצורך השתתפות באירוע משפחתי או אירוע חריג אחר, הן בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר ... הן בהנחיית פרקליט המדינה" (שם, בפסקה 8). רשימת האירועים המותרים לחופשה מטעמים מיוחדים, אשר מופיעה בפרק ח לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר כוללת "טקס ... נישואי קרוב משפחה מדרגה ראשונה של האסיר" (ראו שם, פסקה לח.2.ד).

9. בית משפט קמא לא דייק אפוא כאשר החליט לדחות את בקשת העורר בהסתמכו על ההחלטה שניתנה בעניין חזן.

10. בנסיבות אלה, בשים לב לאמור בסעיף 1(ב) לחוק המעצרים ובהתחשב בעובדה שהעורר עצור זה זמן רב וכי הוא לא הפר את האמון שניתן לו עת שהתאפשר לו להיות נוכח בלידת בתו (ראו החלטת השופט שגיא במ"ת 14567-01-19, שניתנה ביום 4.6.2019) - סבורני כי מן הדין ליתן לעורר את מבוקשו.

11. הערר מתקבל אפוא בתנאים כדלקמן:

א. העורר ייצא ממעצרו בליווי שני מפקחים ביום 2.3.2020, שעה 19:00, ייסע עמם ישירות לאירוע החתונה של אחותו באולמי "נסיה" שבצומת ראם, ויחזור, בליווי של אותם מפקחים, אל בית המעצר לא יאחר משעה 23:00. הנני אוסר על העורר לשהות במשך פרק הזמן הנ"ל בכל מקום אחר, ועל מפקחיו להבטיח שאיסור זה יקיים כלשונו. כמו כן הנני אוסר על העורר לשוחח עם מי מהמעורבים בפרשה או עם כל אדם השווה מחוץ לישראל, ועל מפקחיו לוודא שתנאי זה מקויים על ידיו.

ב. להבטחת קיומם של תנאי השחרור הזמני הנ"ל, כל אחד ממפקחי העורר יפקיד בבית משפט קמא ערבות אישית על סך של 500,000 ₪ יחד עם פרטי זהותו ומעונו.

ג. העורר יפקיד בבית משפט קמא פיקדון כספי או ערבות בנקאית אוטונומית על סך של 100,000 ₪ וכן התחייבות עצמית על סך של 500,000 ₪. יחד עם כל אלה, יפקיד העורר כל דרכון הנושא את שמו אשר נמצא ברשותו או ברשות בני משפחתו.

ד. כל הפרה של תנאי השחרור הזמני הנ"ל תביא לחילוט הביטחונות ולמימושם לטובת אוצר המדינה. מפקחי העורר יפקידו בבית משפט קמא מסמך שמאשר את מודעותם לתנאי זה, כשחתימותיהם על מסמך כאמור מאומתות על ידי עורך דין.

ניתנה היום, ל' בשבט התש"ף (25.2.2020).

שופט

עמוד 3
